

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

"КОМУНІСТ" ПРО НАПАД НА РАДЯНСЬКЕ КОНСУЛЬСТВО У ЛЬВОВІ.

Цю сторінку нашої газети присвячуємо події, що мала місце у Львові 21. листопада 1929 р. і петлюрівсько-ефремовській змові на Радянській Україні. Нижче наводимо уривки з передової статті харківського комуніста про напад фашистів на радянський консулат у Львові.

Уже місяць, як польсько-УНДО радикальна фашистська преса день-у-день галасує про ні арешти ефремовців на Україні. Ми знаємо, що "Спілка Визволення України" і, зокрема, особисто сам Ефремов, мали постійні зв'язки з львівським фашистським клубом. Це ж він рік тому з сторінок центрального органу УНДО-фашизму — "Діла" об'явив Всеукраїнську Академію Наук, об'явив робітничо-селянську Радянську Україну, чия широка зацікавленість свої зв'язки.

Але та однозвучність, що її виявляла польська та УНДО-радикально-фашистська преса в цій кампанії проти Радянської України, свідчила, що поза доброю поінформованістю, була тут і не гірша інспірація одного якогось центру. Цей центр працював і через польсько-радикальську, і через УНДО-радикально-фашистську пресу. Тоді, коли польсько-фашистська преса цитувала Радянський Союз, Радянську Україну та радянських представників, що працюють по організаціях у Варшаві, зокрема, радянських кореспондентів у Варшаві, УНДО-радикали розгортали нову кампанію цитування Радянської України та радянського консульства у Львові.

Щоб надати антирадянській кампанії на Західній Україні характеру громадського руху, урядів та радикалами 31. жовтня зібрани у Варшаві спеціальні наради. На цій нараді депутатів союму та сенату від урядів та радикалів вироблено цілий план. Ухвалено розпочати енергійну концентровану протирадянську агітацію не лише через пресу, а й за допомогою мітингів, зборів по містах і містечках, по селах і селищах, особливо в повітах позад Бзручем.

Бандитський наскок на радянське консульство у Львові зухвалі викид Радянському Союзу.

За цей бандитський наскок цілком відповідає фашистський уряд польської республіки, що протягом місяців не лише не жив жадних заходів, щоб тринити провокаційне цитування радянських закладів у Польщі, а навпаки, своєю мовчанкою (офіційним порядком) та виступами офіційної преси захоплював авантюристичні елементи й до цитування, й до отаких бандитських бешкетів. Підсудний, уряд шляхетської Польщі відповідає за бандитський наскок на радянське консульство у Львові, бо отверта кампанія проти радянського консульства не могла не бути відома польському уряду. Польський підсудний уряд не міг не знати, що пишуть фашистські органи УНДО та радикалів: він бо надто старанно вичитує всю українську пресу, викладаючи порядком цензури все, що для нього не до виводу. Польський фашистський уряд Підсудного відповідає за бандитський наскок на радянське консульство у Львові, бо не жив жадних заходів, щоб запобігти цьому наскоку.

АПОЛЬГОГІЯ ДЛЯ ВОЛОД. БОСОГО.

В числі з дня 30. березня 1929 року нашого часопису, ми помістили статтю п. н. "Головний Обозний" — тайний агент польської поліції. В загаданий статті ми опублікували копію листа, якого мав написати В. З. Зубок, головний начальник тайної державної поліції в Тарноволі, а який ми передрукували з "Канадійського Фармера" з 27. березня 1929 року. Копія взята з "Канадійського Фармера" мала ніби то бути листом на писаним до пані Ольги Жураковської, в якій було сказано, що Володимир Босий був тайним агентом державної поліції і що він вийшов до Америки в 1922 році.

Ми передрукували цей лист з копії поміщеної в "Канадійському Фармері" з дня 27. березня 1929 року. Це все, що ми знаємо про той ймовірний лист. (Ми не знаємо, чи такий лист був дійсно написаний і чи він коли взагалі існував). Ми надрукували його в добрій вірі, перебираючи його з "Канадійського Фармера". Пан Босий жадується перед нами за не опублікуванням записки, що вона є неправдивою і з огляду на таке пояснення, ми висказуємо йому на цій місці наш жаль і перепрошення за надрукування цього листа, так, як це ми зробили в нашій газеті з дня 30. березня п. р.

В загаданий статті ми поробили деякі свої коментарі відносно цього листа, припускаючи, що він є правдивий і далі часта загаданої статті була нічим іншим, тільки нашим коментарем, есперти на таким припущенні.

Ми не знаємо, чи пан Босий був колись донощиком або віддучем, як також не знаємо, чи він був коли на услугах польської поліції, в якій би то формі не було. Ми жалуємо, що опублікували цей коментар, який на підставі інформації, яку ми тоді мали, видавав нам справедливим і зараз висказуємо панові Босому з цього приводу наш жаль.

ГОЛОС ХАРКІВСЬКОГО РОБІТНИЦТВА.

По всіх великих заводах і фабриках, по установах та організаціях відбулися мітинги збори присвячені обговоренню повідомлення ДПУ, про викриття контр-революційної організації — "Спілки Визволення України" ("СВУ").

Ми вимагаємо вжити до всіх учасників викритої організації якнайсуворіших заходів. Ми вимагаємо від нашого пролетарського класового суду знищити наших класових ворогів, що намагаються зривати соціалістичне будівництво. Палке привітання славному народовому революції — ДПУ! — сказали робітники "Серпа і Молота" на мітингу.

Збори робітників заводу ім. тов. Петровського заявили: "Капіталістичні приховні цілі раз наважуються гальмувати нам будівництво нового життя. Ми вимагаємо суворого карним "визволенням", що намагаються підкопати підвалини радянської влади".

Робітники Тітківки заявили: "Ми певні того, що всі радянські вчені, вчені з робітничою класовою, запам'ятають групу контр-революціонерів, що намагаються використати свій стан вчених на те, щоб вести контр-революційну роботу. Ми закликаємо, всіх чесних учених з'єднатись навколо комуністичної партії. Закликаємо всіх робітників України не енергійніше взятись будувати соціалістичну українську культуру".

Посланти мист. Радянського Союзу нікому не відстають — заявили на мітингу робітничий водогон. Робітничо-селянський уряд, спираючись на активну допомогу широких трудящих має міста й села, остаточно відер з корінним ренітти контр-революціонерів та шпигунів, де б вони не ховались. Нікого пошати контр-революціонерам!

ПРОТЕСТ ПИСЬМЕННИКІВ БУВ. "ВАПЛІТЕ".

Ми піднімаємо ганебну роботу академіко-бандитів та соціалістів, що створили "Спілку Визволення України" — контр-революційну організацію буржуазно-куркульських елементів, яка намагається підірвати переможний поступ соціалістичного будівництва — каже у своєму протесті група письменників, бунівших вайтств з Хмельового на чолі.

Констатуємо, що ці елементи намагаються і в інших замаскованих формах прорвати ідеологічний фронт пролетаріату, ми закликаємо пролетарську суспільність, і в першу чергу безпосередніх працівників на полі пролетарської культури, до ще більшого підняття всіх проявів ворожої ідеології.

В умовах загостреної класової боротьби, за часів великих досягнень на полі соціалістичного будівництва, ми мусимо вимагати від працівників пролетарської культури повної класової чіткості в їхній роботі, мусимо вимагати найактивнішої боротьби за чистоту комуністичної ідеології. Всякий, бо найменший ухил від позиції пролетаріату логічно іде до підтримки ефремовщини — немає бо "серединок" між пролетарським табором, керівним комуністичною партією, між буржуазним батном, що з нього зіплено "Спілку Визволення України".

Протест підписало 19 харківських письменників

УКРАЇНСЬКІ ВЧЕНІ, АКАДЕМИКИ, ПИСЬМЕННИКИ ПЯТНУЮТЬ ПО ГРОМЩИНИВ! ЕФРЕМІВСЬКО-ПЕТЛЮРІВСЬКУ КОНТРРЕВОЛЮЦІЮ.

ПЯТНАЦЯТЬ ТИСЯЧ КИЇВСЬКИХ СТУДЕНТІВ ІЗ СВОЇМИ ПРОФЕСОРАМИ ДЕМОНСТРУЮТЬ СВОЄ ОБУРЕННЯ З ПРИВОДУ НАПАДУ НА РАДЯНСЬКИЙ КОНСУЛЯТ У ЛЬВОВІ.

В дні 23. і 24. листопада 1929 р. по цілій Радянській Україні прокотилася могутня хвиля бурливих протестів проти нападу зграї ундо-фашистських студентів на радянський консулат у Львові та проти ефремівсько-петлюрівської контрреволюційної організації "Спілки Визволення України", що її недавно викрито й ліквідовано на Радянській Україні.

Українське студентство із своїми вчителями Київ, Харків, Одеса й інших міст України влаштувало величезні демонстрації перед польськими консульствами, протестуючи проти негідного вчинку ундовської зграї у Львові.

П'ятнацять тисяч студентів київських вищих шкіл однозгідно вийшли на демонстрацію 23. листопада і на численних мітингах засуджували контрреволюційну змовницьку діяльність групи українських вчених з академіком Ефремовим та автокефальним соціал-демократом Чеховським на чолі.

Українські вчені й академики: секретар Всеукраїнської Академії Наук Корчак-Чепурківський і академик Семковський виступили на сесії ВУЦВК з промовами від імені ВУАН, в яких гостро протестували як проти злочинної роботи "Спілки Визволення України", так і проти львівських погромників.

Секція наукових робітників ВУАН виступила 23. листопада в Будинку Вчених в Києві з гострою резолюцією проти шпигунської роботи Ефремова, Ніковського, Гермайзе і ин. та проти нападу на радянський консулат у Львові. З гострими промовами виступили академик Кравчук, проф. Дорощевський, вчені Пахлідович, Левинський, Курінін і инші.

Харківське студентство зі всіх вищих шкіл вийшло на демонстрацію із своїми вченими й викладачами й влаштувало велику демонстрацію перед генеральним польським консульством, потім перед будинком ДПУ і ВУЦВК влаштувало великі овації представникам радянського уряду. До демонстрантів промовляли: голова ДПУ Балинський й голова ВУЦВК Петровський.

На сесії ВУЦВК в Харкові прибула делегація наукових робітників від імені 4,000 членів і заявила свій протест проти львівського вчинку та напятивала шпигунську ефремівщину.

Радянський уряд отримує з різних місцевостей України від робітничих, селянських, вчительських, письменницьких і червоноармійських організацій сотки телеграм з протестами проти ундовської провокації у Львові й з засудами ундовських шпигунів на Радянській Україні.

Загальний зміст всіх протестів: Геть з ундо-фашизмом, геть із контрреволюційними змовниками, хай живе Радянська Україна!

ВЧЕНІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ "СПІЛКИ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ".

ПРОМОВА АКАД. КОРЧАК-ЧЕПУРКІВСЬКОГО.

На сесії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету з промовою виступив невідомий секретар і член ВУАН акад. Корчак-Чепурківський про викриття контрреволюційної організації. Він сказав:

Шановне товариство!

Виступаючи від імені ВУАН, мені впадає спомини на тому повідомленні, про яке ми чули з уст Григорія Івановича і Василя Яковича (Петровського й Чубарів). Зам. Ред. та про яке опубліковано в сьогоднішньому числі "Вістей". Це повідомлення про викриття й ліквідацію контрреволюційної організації, що звала себе "Спілка Визволення України". Серед осіб, що стояли на чолі цієї організації, є один академик і кілька співробітників Академії.

Від імені Академії, як невідомий її секретар, я висловлюю рішучий протест і обурення проти цієї спроби з боку контр-революціонерів підірвати інтереси ворожих сил і злочинної роботи інтересами науки, культури й національного визволення (оплески).

Товариші, іде, в жадній капіталістичній країні наука та поважання до неї не поставлено на таку височину, як у Рад. Союзі. В жадній капіталістичній країні національна культура не має змоги так сильно й широко розвиватись, як у Рад. Союзі. Зокрема, це слід зазначити щодо української національної культури.

Ми матимемо приклад того, як ставляться в капіталістичних державах до національної культури, коли згадаємо про пригноблення її у нашій найближчій сусідці — Польщі. Там ми маємо мільйони наших братів — українців. Навіть те, що Західна Україна досі є Габсбургів, знищено, зруйновано державами польською, чехо-словацькою та румунською.

Отже, справа "Спілки Визволення України" йшла не про інтереси української національної культури, а лише про підкопання поважання капіталізму та приєднання планомісним і капіталістам над пролетаріатом і трудящими масами. Отже, справа йшла не про визволення України, а про недоведення соціалістичним характером нашого будівництва, успішним соціалістичною культурою на Україні. Руйнування Радянської України — ось чого добивалися вороги трудящих, вороги будівництва соціалізму. Тому ми маємо сміливо й твердо заявити, що серед здорових ядра наукових сил Всеукраїнської Академії Наук, як старшого, так і молодшого покоління, серед поважаної й збільшеного складу академіків, спроба контр-революціонерів прикрити свої інтереси української

культури і України — вислече рішучий протест і обурення. ВУАН широким гласом, під керівництвом Радянської влади, під штабу — комуністичної партії — разом із усіма трудящими України за збудування соціалізму в нашій країні. ВУАН живе і помпється тою почесною роллю, яку відводить їй Радянська влада і пролетарська суспільність, і разом із нею дасть відсіч ганебним спробам шпигунства і прикладе всіх зусиль, щоб здійснити соціалізм на Україні, для якої тільки Жовтнева революція забезпечила небувалі міцні розквіт національної культури (оплески).

ПРОМОВА АКАДЕМІКА СЕМКОВСЬКОГО.

На тій же сесії ВУЦВК з промовою виступив академик Семковський, який між иншим сказав:

"Спілка Визволення України", якщо це розшифрувати, означає — визволення, саме "визволення" України від хайба й цукру, українське селянство — від землі, український пролетаріат — від тих фабрик та заводів, що йому передали революція. Це, напевні, значить: "визволення" науки й культури від служання масам і зроби́ти науку й культуру знаряддям забезпечування інтересів наукової класи.

Візьміть, нарешті, нашу сусідку, що про неї тут говорив мій товариш по Академії академик Корчак-Чепурківський. — Польщу. Ви бачите, хто там стоїть на чолі держави. На чолі влади в Польщі — колишній "соціаліст", що під фашистським чоботом давить, так зване, "народне представництво", голову "нього, так званого, "народного представництва" протуріе репліками, як-от: "Забирайся геть дурень". Ось картина цієї "Европи", цієї "демократії". Може, товариші, це випадково.

Візьміть далі національне питання. Та Європа, який урочисто обіщала, що світова війна розв'яже національне питання, перетворилася на державу, де стогнуть гноблені національності. Вони є спадковим тих методів національного гноблення і поневолення, що їх провадив цар, той самий цар, що його ми розгортали до ленту. Що ж, випадково все це? Ні, не випадково, товариші.

Я, товариші, хотів вам повідомити, у якій голови харківської секції наукових робітників і як професор багаторічний ВШІІ-ів Харкова, що це повідомлення, яке появилася сьогодні вранці в газеті, викликало серед учених працівників і серед студентів велике заворушення й велике обурення. До мене, як до члена ВУЦВК, звернулася секція наукових робітників, просячи, який я дістану згоду президії, вислати застра спеціальну делегацію від секції наукових робітників. Мені відомо, що ст-

денство наше в аудиторіях хвилюється, обговорює справу, хоче демонструвати, щоб заявити своє ставлення до того нечуваного факту шпигунського й контр-революційного замаху на будівництво соціалізму, про яке ми сьогодні працюємо. Я гадаю, що наукові працівники, більшість своєю, обуренням запалують цей ганебний злочин і ще з більшою силою, з подвоєною і потроєною енергією здають свої сили над здійсненням тієї генеральної лінії партії, яку випробував хіа нашої революції, яка вже виявила свою перемогу і яка повинна буде привести до перемоги соціалізм в нас і в цілому світі. (Бурливі оплески)

ПРОТЕСТ ВУСПІ І МОЛОДНЯК.

Обурені підлими спробами недовитків української контр-революції, на чолі із славновісним ідеологом фашизму С. Ефремовим, його співдружним А. Ніковським, автокефальним попом Чехівським і зграєю бандитських отаманів розхитати диктатуру пролетаріату в УСРР, — всеукраїнська спілка пролетарських письменників ВУСПІ і спілка комсомольських письменників "Молодіж" приєднують свій голос до протесту всього революційного єстества нашої республіки.

Українська пролетарська література та її передові загони ВУСПІ і Молодіж, беручи якнайактивнішу участь у напругній комартії та пролетарських мас УСРР на позиції буржуазії, всіма своїми силами, усім спрямуванням своєї творчості борються і боротимуться проти всіх і всяких ворожих вихваток буржуазії та її агентів на ідеологічному фронті. Тебер, коли ворог, не обмежувачись протаскуванням своєю отруйної ідеології, намагається творити змови й готувати контр-революційні виступи проти диктатури пролетаріату, — більше, ніж будь коли вимагається від пролетарських письменницьких кадрів цілковитої марксистсько-ленінської чіткості в ідеології, активності в класовій боротьбі, іншійшійшій з'єднання разом з мільйонними масами пролетаріату довкола сталеного керівництва більшовицької партії.

Цей протест підписало 40 письменників з письменницьких організацій ВУСПІ і Молодіж.

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!

ВИМОГА КИЇВСЬКОГО РОБІТНИЦТВА.

Робітники й службовці першої дільниці тяги Південно-Західної залізниці шлють свою пролетарську подяку вірному народовому революційному ДПУ за викриття контр-революційної організації "спілки визволення України". "Ми вимагаємо, — заявляють робітники, — суворо покарати шкідників пролетарської диктатури. Ми вимагаємо частосування до цієї контр-революційної зграї таких же самих заходів, яких було застосовано до шахтарських шкідників — контр-революціонерів. Ми певні, що чесні наукові робітники разом з робітничою класою і далі будуватимуть соціалістичну країну".

ПРОТЕСТИ ВЧЕНИХ ІНСТИТУТУ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.

Трудящі маси добре пам'ятають ті, повні жаху часи, коли соціал-зрадники віддали на поталу румунським боярам Басарабію, пам'ятають також окупацію України німецькою монархією на запрошення від Центральної Ради, наступ на Україну польських дідичів та руйнацку роботу банд Зеленого, Ангела, Лозовика та інших злочинців зазначених контр-революційних партій та осіб. Але ім мало цієї злочинної роботи, що в свій час залила кров'ю Україну, мало того, що частину українського народу і зараз поневерється під ярмом сусідніх капіталістичних держав.

Інститут Тараса Шевченка приєднує до голосу робітничо-селянських мас УСРР своє якнайрішучіше обурення, особливо ж проти того, що деякі батажки контр-революційної змови та окремі рядові учасники її знаходили собі притулок по деяких наукових закладах УСРР.

Інститут Тараса Шевченка висловлює певність, що радянський суд з корінним вирок контрреволюційну роботу змовників і наложити на них свою судову кару.

Протест підписали за дорученням пленуму Інституту деякі вчені з Академіком Басарабієм на чолі.

ВПЕРЕД, У ВЕЛИКИЙ ПОХІД ЗА КУЛЬТУРУ!

До робітників, службовців та трудящої інтелігенції Києва.

Київська пролетарська громадськість оголосила лікнепиский похід. 15. жовтня Київ вступає в активний період лікнепиского походу і оголошує рішучий бій зі спадщиною парату, з неписьменністю, некультурністю, релігійним дурманом.

10,900 неписьменних і 8,050 малописьменних, розкиданих по всіх закутках міста, треба з 15. жовтня охопити навчанням грамоти.

Ленінське товариство "Геть Неписьменність", Окпроффада та Окрком ЛКСМ закликають усіх робітників, пролетарське студентство, трудящу інтелігенцію та всіх трудящих м. Києва стати до лав культурнійшій у боротьбі за письменність.

Комсомольці, пролетарське студентство, піонери та учні трудящих, усі трудящі Києва, — за колективну творчу роботу, за лікнепиский похід, за повну ліквідацію неписьменності до 1. травня 1930 року!

Вперед, у великий всеосвітній похід, за письменність, за здійснення культурної п'ятилітки.